

TEARÓZSA

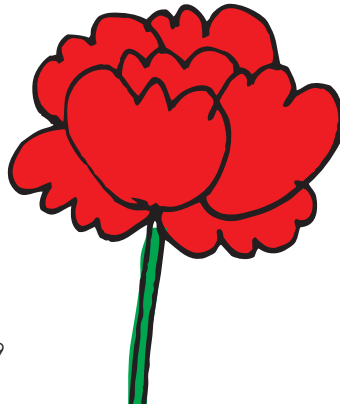

TEÁZIK A TEARÓZSA

Te! Ázik a tearózsa!
Csepereg a tea róla,
vagyis hát az esővíz.
De porcelán-finom kelyhe
mintha tényleg csésze lenne:
minden cseppet megőríz.

Ez a tearózsavíz:
langyos, lágy és illatos.
Égkannából ömlő zápor:
oldódik már a virágpor,
minden rózsás teáscsészét
előblít, tisztára mos.

Te! Ennek nem lesz jó vége!
Látod: elpattant egy csésze,
sok-sok rózsaszín darabja
szirmonként a földre hull.
De a rózsza tovább ázik,
sűrű illatot teázik,
fidres-fodros kisasszonyka:
irul-pirul és virul.

SZŐLŐ

Lassanként érik, súlyosan,
akár a telő hold, olyan,
akár a kelő hold, világol
a sűrű, párás éjszakából.

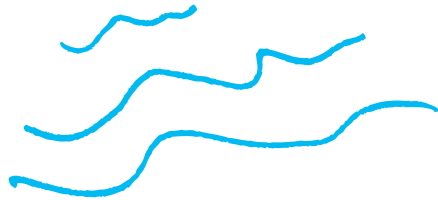
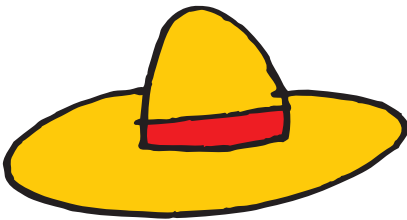
Egymásba érő hangjegyek
az üvegfényű, nagy szemek,
ágbogas kotta, langy zene,
levelek, indák hangszerre.

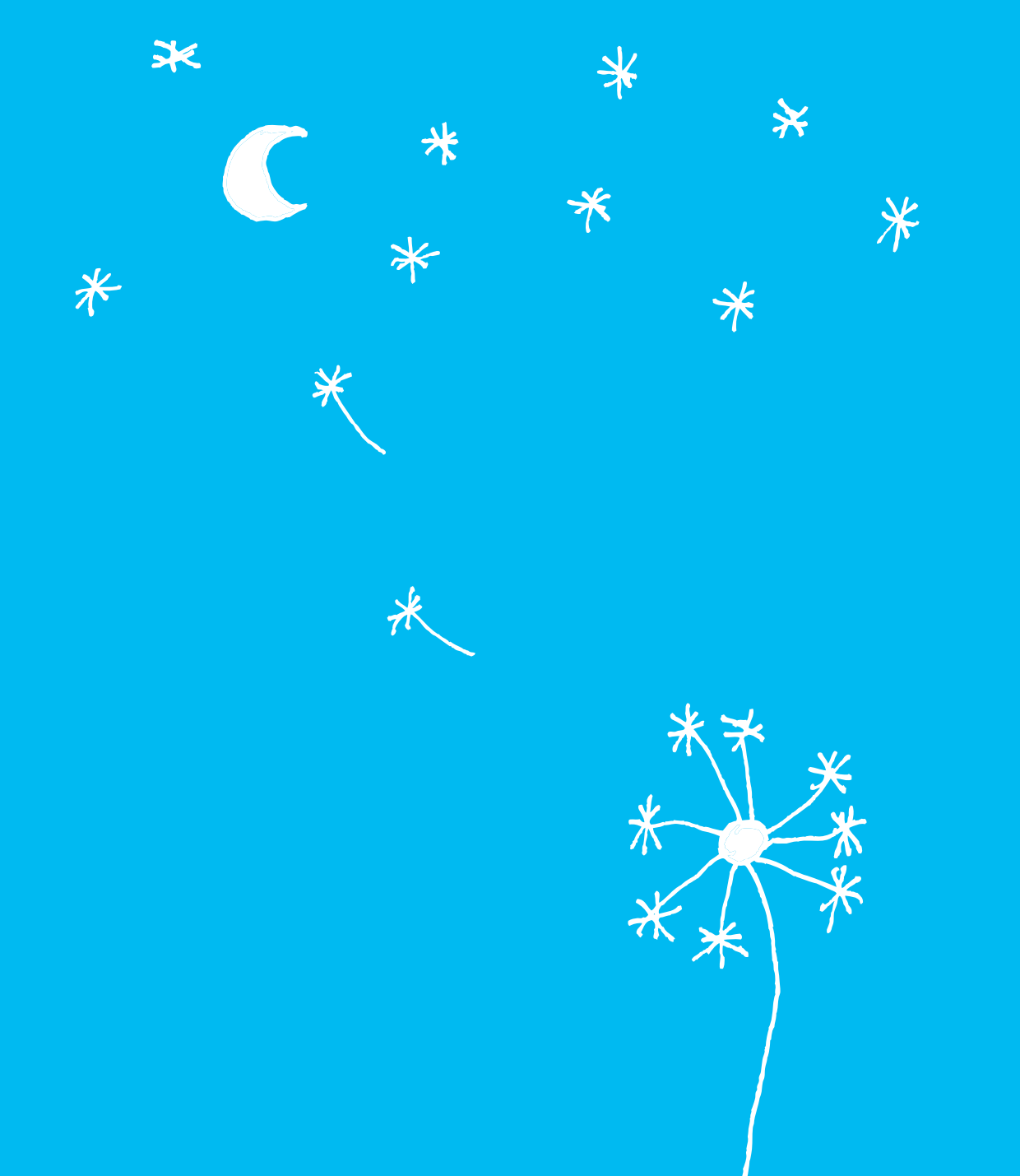
Dús fürtje lassan fényesül,
a fény cukorrá sűrűsül,
és az áttetsző héj alatt
növekvő magvak alszanak.

Érik, lassanként, súlyosan,
akár a telő hold, olyan,
fekete tőkén sárga fürt,
fekete égen sárga hold.

SZÉLKALAP

Viszi a szél a kalapom!
Forog, repül a szélkalap.
(Miért hiányzol most nagyon?
Egy órája, hogy láttalak.)
Viszi a szél a kalapom,
a szélkalap forog, repül!
(Most megint nagyon messze vagy,
én pedig nagyon egyedül.)

PITYPANG

Derengő ezüstport szítál
a holdvilág.
Szenderegnek a fű között
puhácska bóbíták.

Az álmos képű telehold
felettük őrködik,
óvja mezők és ligetek
jó szagú fészkeit,

és csillagmintás másait,
számlálatlan sokat:
a gömbölyded és hópihés
pitypang-tojásokat.

Körben a puha fák között
elvackol a sötét,
a szél is visszatartja most
langyos lélegzetét,

de hajnalban nyújtózkodik,
majd sóhajt egy nagyot –
és elszállnak a hold után
a pitypang-csillagok.